

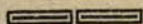
топки. Обаждатъ се оттукъ-оттамъ измежду нашитѣ подкани :

— Напредъ! Напредъ!

и подиръ малко време грѣмогласно:

— Ура! ура! ура! — принуди „противника“ да отстѣпи и да се скрие презъ отворената врата — въ коридора на училището.

Когато погледнахъ нашата „армия“, видѣхъ, какъ очитѣ на всички свѣтѣха отъ радостъ и животъ, какъвто бликаше и отъ зачервенитѣ бузи на всички другари отъ двата класа.

Скоростъта нѣкога и сега.

Днесъ е обикновено нѣщо да се каже, че единъ автомобилъ се движи съ 60 или 70 клм. въ часъ. Преди 50 — 60 години такава скоростъ би учудила всѣкиго.

Когато за пръвъ пжтъ въ Европа, въ Австрия, била построена първата желѣзница, която се е движила съ 15 — 20 клм. въ часъ, повдигнала се цѣла буря срещу тази страшна за онова време скоростъ. Намѣрили се лѣкари, които казвали, че това е нездравословно и много опасно за живота.

Двадесетъ години следъ това цѣла Европа вече била покрита съ желѣзници, които се движели съ скоростъ до 45 клм., — за времето най-голѣмата скоростъ, която би могла да се постигне.

Когато се изнамѣри аеропланътъ, изведнажъ това мнение се измѣни. Почнаха да говорятъ за скоростъ отъ 100 клм. въ часъ, а десетки години следъ